

Arrest

**nr. 102 724 van 13 mei 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de stad Blankenberge, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en
schepenen**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 4 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Blankenberge van 10 januari 2013 tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf (bijlage 41ter).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. OGER, die loco advocaat J. PETITAT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 13 september 2012 gedateerd schrijven diende verzoeker een aanvraag in om, in functie van zijn tot een tijdelijk verblijf in het Rijk gemachtigde echtgenote, ook tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Blankenberge nam op 10 januari 2013 de beslissing tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf. Deze beslissing, die verzoeker op 14 januari 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Gelet op artikel 26/2, § 3, 3e lid, of artikel 26/2/1, § 2, 2^e lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam: [A.]

Voornamen: [H.]

Nationaliteit: Tunesië

[...]

heeft zich op 14 sept 2012 [...] bij het gemeentebestuur aangemeld om een verblijfsaanvraag in te dienen met toepassing van de artikelen 10bis en 10ter, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag is niet in aanmerking genomen en is niet doorgestuurd naar de Minister of zijn gemachtigde op grond van het feit dat:

☑ de vreemdeling tot staving van zijn aanvraag niet alle bewijsstukken overlegt die aantonen dat hij voldoet aan de voorwaarden vastgesteld bij artikel 10bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, te weten:

** Een recent bewijs van goed gedrag en zeden (max. 6 maanden oud)*

** Een bewijs van aansluiting ziekteverzekering”*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

2.2. Verzoeker heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), “doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 9bis, 10ter en 12bis van de Vreemdelingenwet, van artikel 64, § 1 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 en van artikel 133 van de Nieuwe Gemeentewet. Hij betoogt tevens dat verweerder zich schuldig maakte aan machtsoverschrijding en voert ook de onbevoegdheid van de steller van de akte aan.

In de syntheseseminarie verschaft verzoeker volgende toelichting:

“Artikel 12bis, §1, Vreemdelingenwet stelt:

“De Vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan zijn aanvraag echter ingediend worden bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats:

2°(...)

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in §2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals zijn bewijs van identiteit.

4° (...)”

Verzoeker heeft zijn verzoek tot gezinshereniging ingediend bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats te België (nl. de Burgemeester van Blankenberge), gezien de te weerhouden

'buitengewone omstandigheden' in de zin van de wet. Eén en ander wordt ook uiteengezet en gestaafd met stukken in het verzoekschrift van 13.09.2012 en de daarmee overeenstemmende stukken (stuk 3).

Artikel 10ter, §1, Vreemdelingenwet stelt immers:

"De aanvraag tot machtiging tot verblijf wordt ingediend volgens de modaliteiten die worden voorzien door artikel 9 of 9bis. "

Artikel 9bis, §1, eerste lid Vreemdelingenwet stelt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

Alwaar de partner van verzoeker werd gemachtig[d] tot een verblijf van bepaalde duur, werd door verzoeker op 13.09.2012 een verzoek tot gezinshereniging overeenkomstig art. 10bis e.v. Vreemdelingenwet ingediend. Artikel 10ter bepaalt omtrent deze aanvragen overeenkomstig art. 10bis dat zulks wordt ingediend volgens de modaliteiten zoals voorzien in artikel 9bis, wat aldus neerkomt op een verzoek zoals gericht aan de Burgemeester (quod in casu aan de Burgemeester van Blankenberge - stuk 3).

Artikel 64, §1 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 bepaalt vervolgens:

"Behoudens zijn bevoegdheden inzake de uitvoering van de politiewetten, politiedecreten, politie-verordeningen, politiereglementen en politiebepalingen, inzake de bestuurlijke politie op het grondgebied van de gemeente en inzake dringende politieverordeningen, is de burgemeester bevoegd voor de uitvoering van de wetten, de decreten en de uitvoeringsbepalingen van de federale overheid, het gewest of de gemeenschap tenzij die bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander orgaan van de gemeente is opgedragen. "

De bestreden beslissing kan - evenzeer in het licht van artikel 133 van de nieuwe gemeentewet - dan ook enkel rechtsgeldig door de Burgemeester van de gemeente Blankenberge genomen worden.

De bestreden beslissing werd echter niet genomen door de Burgemeester van de gemeente Blankenberge, noch door een schepen, doch door "gemachtigd ambtenaar [K.D.]" (stuk 1).

Deze "gemachtigd ambtenaar" [K.D.] heeft de bestreden beslissing genomen en ondertekend (met verwijzing naar art. 126 Gemeentewet en art. 45 B.W.) - stuk 1.

Artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet kent evenwel geen bevoegdheid toe om een beslissing te nemen in het kader van de wetten op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (RvV nr. 90.693 van 30 oktober 2012 - stuk 4a).

De bewering van verweerder in diens verweernota alsdat "uit het administratief dossier blijkt dat de burgemeester van de stad BLANKENBERGE diens bevoegdheid wel degelijk gemachtigd (toegewezen) heeft aan [K.D.]" is dan ook niet relevant.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier van verweerder dat ambtenaar [K.D.] machtiging werd verleend voor het ondertekenen van attesten, uittreksels en akten (stuk 1 stukkenbundel verweerder), doch zulks houdt evident niet in dat zij ook werd gemachtigd tot het nemen van een beslissing in het kader van de wetten op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verweerder laat evenwel na om te staven als zou iemand anders (vb. de burgemeester) deze beslissing hebben genomen, terwijl administratief medewerkster [D.] alsdan enkel deze beslissing "ter kennis hebben gesteld". Nu dergelijk bewijs niet voorligt is het aldus wel degelijk ambtenaar [D.] dewelke de bestreden beslissing heeft genomen.

Daar de bestreden beslissing genomen is door ambtenaar [K.D.], terwijl er geen juridische basis is om te besluiten dat deze ambtenaar bevoegd is tot het vellen van de bestreden beslissing, dient te worden geoordeeld dat de steller van de bestreden beslissing zijn bevoegdheid heeft overschreden (zie naar

analogie: RvV nr. 76.135 van 29 februari 2012 m.b.t. een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag in het kader van 9bis Vreemdelingenwet - volstrekt analoog aan huidig dossier - stuk 4b).

Verzoeker heeft evident wel degelijk belang bij het ontwikkelen en gegrond zien verklaren van dit middel, alwaar de beoordeling van diens aanvraag evident op wettelijke basis door de wettelijk bevoegde persoon dient te gebeuren, te meer daar wel degelijk alle vereiste documenten werden overgemaakt (zie infra onder 2de middel)."

3.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing, zoals vermeld in haar aanhef, werd genomen in toepassing van artikel 26/2/1, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981).

Artikel 26/2/1, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt het volgende:

"Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag echter niet alle vereiste documenten overlegt, of indien uit de controle van de verblijfplaats bedoeld in het 1e lid blijkt dat de vreemdeling niet op het grondgebied van de gemeente verblijft, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en betekent deze beslissing aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 41ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd."

Lezing van de bestreden beslissing leert dat deze werd genomen door K.D., een ambtenaar van de stad Blankenberge, die aangeeft op te treden als *"De gemachtigde ambtenaar (art. 126 Gemeentewet, art 45 Burgerlijk Wetboek)"*.

Uit artikel 26/2/1, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 kan worden afgeleid dat een beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf niet in overweging wordt genomen omdat de aanvrager niet alle vereiste documenten bij deze aanvraag heeft gevoegd zowel door de burgemeester als door zijn gemachtigde kan worden genomen.

De Raad dient in casu derhalve te onderzoeken of de ambtenaar die de bestreden beslissing nam effectief gemachtigd werd om de in artikel 26/2/1, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bedoelde beslissing tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te nemen.

Het artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen luidt als volgt:

"De burgemeester en de ambtenaar van de burgerlijke stand kunnen ieder wat hem betreft, beambten van het gemeentebestuur machtigen tot:

- 1° het afgeven van uittreksels uit of afschriften van andere akten dan die van de burgerlijke stand;*
- 2° het afgeven van uittreksels uit de bevolkingsregisters en van getuigschriften die geheel of ten dele aan de hand van die registers zijn opgemaakt;*
- 3° het legaliseren van handtekeningen;*
- 4° het voor eensluidend verklaren van afschriften van stukken.*

Die bevoegdheid geldt voor de stukken bestemd om in België of in het buitenland te dienen, met uitzondering van diegene die moeten gelegaliseerd worden door de Minister van Buitenlandse Betrekkingen of door de ambtenaar die hij daartoe machtigt.

Boven de handtekening van de beambten van het gemeentebestuur, aan wie de machtiging bedoeld bij dit artikel of bij artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek is verleend, moet van die machtiging melding worden gemaakt.

De ambtenaar van de burgerlijke stand kan eveneens beambten van het gemeentebestuur machtigen tot het ontvangen van betekeningen, kennisgevingen en terhandstellingen van beslissingen inzake de staat van personen."

Artikel 45 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: het BW), waarnaar evenzeer wordt verwezen in de bestreden beslissing, bepaalt voorts het volgende:

“§ 1. Een ieder kan zich door de bewaarders van de registers van de burgerlijke stand uittreksels doen afgeven uit de akten die in deze registers zijn ingeschreven. In die uittreksels wordt geen melding gemaakt van de afstamming van de personen op wie de akten betrekking hebben.

Alleen de openbare overheden, de persoon op wie de akte betrekking heeft, zijn echtgenoot of overlevende echtgenoot, zijn wettelijke vertegenwoordiger, zijn bloedverwanten in de opgaande lijn of nederdalende lijn, zijn erfgenamen, hun notaris en hun advocaat kunnen een eensluidend afschrift verkrijgen van een akte van de burgerlijke stand die minder dan honderd jaar oud is, dan wel een uittreksel uit de akte met de afstamming van de personen op wie de akte betrekking heeft.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg kan, op mondeling of schriftelijk verzoek van een ieder die doet blijken van een familiaal, wetenschappelijk of een ander wettig belang, zonder enige andere vorm van proces en zonder kosten, toestemming verlenen om bepaalde opzoekingen te laten verrichten of een eensluidend afschrift of een uittreksel te laten afgeven over de afstamming van de personen op wie de akte betrekking heeft.

Het verzoek wordt gericht aan de voorzitter van de rechtbank van het arrondissement waar het register wordt bewaard; voor de registers gehouden door diplomatieke of consulaire ambtenaren of door legerofficieren die belast zijn met het opmaken van de akten van de burgerlijke stand betreffende militairen buiten het grondgebied van het Rijk, wordt het gericht aan de voorzitter van de rechtbank te Brussel.

De in de registers ingeschreven akten, alsmede de eensluidend verklaarde en behoorlijk gezegelde afschriften daarvan, hebben bewijskracht zolang zij niet van valsheid zijn beticht.

§ 2. De eensluidende afschriften en de uittreksels vermelden de dagtekening van hun afgifte; zij worden kosteloos voorzien van het zegel van het gemeentebestuur of van het zegel van de rechtbank van eerste aanleg waarvan de griffie het afschrift of het uittreksel afgeeft.

De eensluidende afschriften en de uittreksels die bestemd zijn om in het buitenland te dienen en waarvan de legalisatie vereist is, worden gelegaliseerd door de Minister van Buitenlandse Zaken of door de ambtenaar die hij daartoe machtigt.

De eensluidende afschriften en de uittreksels die bestemd zijn om in België of in het buitenland te dienen en die niet gelegaliseerd behoeven te worden, mogen worden afgegeven door de beambten van het gemeentebestuur die daartoe speciaal zijn gemachtigd door de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Voor de handtekening van de beambten van het gemeentebestuur moet melding worden gemaakt van de ontvangen machtiging.”

Verweerder legt tevens een stuk voor waaruit blijkt dat K.D. door het college van burgemeester en schepenen van de stad Blankenberge werd gemachtigd “voor het ondertekenen van attesten, uittreksels en akten burgerlijke stand en bevolking.”

In casu is er evenwel geen sprake van de loutere ondertekening of afgifte van een attest, een uittreksel of een akte, in de zin van artikel 126 van de Nieuwe Gemeentewet of artikel 45 van het BW, doch van het nemen van een bestuurlijke beslissing. Het feit dat K.D. gemachtigd werd om attesten, uittreksels uit registers of akten te ondertekenen, laat geenszins toe vast te stellen dat zij behoorlijk gemachtigd werd om, in de plaats van de burgemeester van de stad Blankenberge, beslissingen te nemen in toepassing van de bepalingen van de Vreemdelingenwet of van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

Verzoeker voert terecht aan dat de bestreden beslissing werd genomen door een persoon die hiertoe niet bevoegd is.

Verweerder kan daarnaast niet worden gevolgd waar hij stelt dat verzoeker geen belang heeft bij het aanvoeren van het feit dat de bestreden beslissing niet werd genomen door een hiertoe bevoegd persoon, daar verzoeker in gebreke bleef alle vereiste overtuigingsstukken bij zijn aanvraag te voegen en bijgevolg een nieuwe identieke beslissing zal dienen te worden genomen. De vernietiging van de bestreden beslissing zal er immers toe leiden dat de burgemeester van de stad Blankenberge of een ambtenaar die hiertoe rechtsgeldig werd gemachtigd een nieuwe beslissing zal dienen te nemen en

hierbij opnieuw zal dienen te verifiëren of de vereiste stavingsstukken werden neergelegd, waarbij het daarenboven niet uit te sluiten is dat verzoeker ondertussen nieuwe bewijsstukken zal hebben overgemaakt die nopen tot een ander besluit.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Blankenberge van 10 januari 2013 tot niet-inaanmerkingneming van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK